

MET RESPECT

BESNIJDENIS

Van joden tot moslims, van Amerikanen tot Afrikanen: in heel wat culturen is jongensbesnijdenis de norm. In UZ Leuven kun je de ingreep veilig en pijnloos laten doen, met respect voor de cultuur.

TEKST: ISABELLE ROSSAERT

Prof. dr. Guy Bogaert, kinderuroloog in UZ Leuven, heeft een stuk of tien ingrepen achter de rug als hij in de late namiddag het lokaal op de afdeling urologie binnenwandelt. Hij legt een dik boek op tafel dat meteen duidelijk maakt waar hij het graag over wil hebben. *Een geschiedenis van 's werelds meest controversiële heelkunde*, luidt de titel. Professor Bogaert bedrijft naar eigen zeggen namelijk “de meest controversiële heelkunde die je kunt doen”: hij voert besnijdenissen uit. Een passie die veel verder gaat dan voorhuidjes wegnemen, zo blijkt al gauw.

TRADITIES

“Besnijdenis was in oorsprong vooral een vorm van erbij horen. Het was een soort ritueel zoals het aanbrengen van oorringen of tattoos, steekt hij van wal. “Daarna is het een deel van de religieuze tradities geworden. In de joodse traditie gebeurt de besnijdenis bijvoorbeeld exact acht dagen na de geboorte. De besnijdenis gaat er gepaard met gebeden en wordt uitgevoerd door een moheel, een deskundige die daarvoor is opgeleid.

Die mensen doen dat trouwens heel goed. Soms, als er medische redenen zijn, mag de moheel mee in de operatiezaal. In de Verenigde Staten voert men grote discussies over hoe het moet als je een kind adopteert of als een kindje op neonatologie ligt en de artsen de besnijdenis niet toelaten. Voor veel mensen is het een ongelooflijk belangrijk deel van hun culturele leven.”

Moslims hanteren een ruimer tijdsvenster voor de besnijdenis, al vindt die bij voorkeur tussen het tweede en het vierde levensjaar plaats. “In België zien we dat mensen het alsmaar vroeger laten doen. Waar ze schrik voor hebben, is dat als ze bij de familie in bijvoorbeeld Marokko of Turkije op bezoek zijn, iemand zegt: “Is je zoon nog niet besneden? Kom we zullen dat hier wel doen.” En dan wordt de vriend van de buur van de nonkel erbij gehaald. We zien voor de zomervakantie altijd een golf van jongens die besneden willen worden.”

PIJNLOOS EN COMFORTABEL

Op de afdeling urologie in Leuven gaat het er anders aan toe. Professor Bogaert: “Onze verpleegkundigen en ikzelf hebben respect voor het kind en zijn familiecultuur. De kinderen komen hier vaak binnen met een mooi wit kleed aan, hun handen en voetjes met henna versierd. De ouders mogen een foto nemen in de operatiezaal en ’s avonds vieren ze feest. In het ziekenhuis kan een besnijdenis veilig en comfortabel gebeuren. We nemen de stress en de pijn weg voor het kind: zo neem je ook de stress weg voor de familie. Ik vind dat het kind het recht heeft om geen pijn te hebben. Mijn basisregel is dan ook: altijd verdoven. Onze anesthesisten kunnen dat veilig doen. Bij pasgeborenen tot twee weken oud doe ik het ook met alleen lokale verdoving, als de ouders dat vragen.”

Professor Bogaert gebruikt twee technieken voor de besnijdenis, naargelang de leeftijd van het kind. “Voor kleine kindjes maak ik gebruik van een Plastibell-klokje: dat zet je

MINDER HIV BIJ MANNEN NA BESNIJDENIS

Een besnijdenis kan het risico op hiv bij mannen met 60% verminderen, zo wijst een epidemiologische studie van de Wereldgezondheidsorganisatie uit. Dat zou te wijten zijn aan het feit dat de huid van de eikel na een besnijdenis lichtjes verhoort, zoals de huid op je lippen. Een besnijdenis heeft nog andere gezondheidsvoordelen: besneden mannen kunnen geen peniskanker krijgen, het risico op HPV-besmetting, de mogelijke uitlokker van peniscarcinoom en baarmoederhalskanker, vermindert met 35% en ook de kans op herpes vermindert met 30%.

Om die reden beveelt de Wereldgezondheidsorganisatie besnijdenis aan in landen met grote promiscuïteit. Toch mag niet alle heil van een besnijdenis verwacht worden, waarschuwt professor Guy Bogaert. “Voor andere seksueel overdraagbare aandoeningen, zoals gonorrhoe, chlamydia of syfilis, maakt een besnijdenis geen verschil.” Amerikanen kiezen vaak voor een besnijdenis omdat het hygiënischer is. Maar bij een goede basishygiëne is dat niet nodig, legt professor Bogaert uit. “Was minstens eenmaal per dag de penis, met of zonder voorhuid. En trek bij het plassen de voorhuid naar achter, zodat de urine niet blijft zitten.”

op de eikel, je rekt het voorhuidje erover heen en dan wind je een draadje om de voorhuid. Na enkele dagen valt het voorhuidje eraf. Met een goed team duurt die ingreep nauwelijks drie minuten. De tweede techniek bestaat erin dat we een ringvormig deel van de voorhuid wegsnijden. We laten wel genoeg huid achter, zodat die nog een beetje over de rand van de penis kan glijden, nodig voor de erogene functie van de penis.”

Voor een verlies van die erogene functie hoeft een correct besneden man niet te vrezen. Een eikel wordt na een besnijdenis niet minder gevoelig: “Er vormt zich een dun beschermend hoornlaagje op het niet bedekte deel van de eikel”, legt professor Bogaert uit. “Vergelijk het met je lippen: die bestaan ook uit slijmvlies waar een dun hoornlaagje op zit. Dat deel van je lippen is ook niet minder gevoelig.” Toch zijn er mannen die helemaal niet blij zijn met hun besnijdenis als kind. Ze hebben er namelijk niet zelf voor kunnen kiezen. Bestaat er een manier om die voorhuid dan terug te herstellen? “Daar bestaan zeker technieken voor”, bevestigt professor Bogaert. “Een voorhuid is heel rekbaar.”

“Kinderen hebben recht op een pijnloze besnijdenis”

prof. dr. Guy Bogaert